

Erfaringer ere blevne yderligere bekræftede ved de Dplysninger, som Kaptajn Holm indhente i 1884, da han overvintrede i Angmagalik. Han indhente da Dplysninger fra den indfødte Befolkning deroppe, og de Dplysninger, han indhente, gik alle ud paa, at ved Efteraarstid var Kysten fri for Is. Hermed stemmer det endvidere, at Nordenfjæld i 1883 løb ind til Østkysten uden videre, men netop paa den Tid, da de indfødte erklære, at Kysten altid er fri, nemlig i September Maaned. Hermed stemmer det, at den Nyderste Ekspedition for et Par Aar siden ligeledes kom ind. Det er de eneste Forsøg, der ere gjorte paa Besejling af Angmagalik, og de ere begge tillykkes, fordi de bleve foretagne i rette Tid. Jeg siger, det er de to eneste Forsøg, det er ganske vist, at man i tidligere Tider har gjort forfælske Forsøg paa at komme ind paa Østkysten, men det er sket dels med Sejlskibe, dels netop i Foraars- og Middommertiden, altsaa paa den Tid, da Kysten er blokeret; men disse Forsøg ligge langt tilbage, før man havde Erfaringer i saa Henseende at støtte sig til. Derfor tror jeg ikke, at Besejlingen vil volde nogen Vanskelighed, naar den ordnes paa rette Maade. Den vil kun foregaa med det Dampskib, som den grønlandste Handel har til sin Raadighed, og saaledes at dette Skib udfører sin Rejse paa Vestkysten, men paa Tilbagereisen, som netop falder i September Maaned, gaar ind til Østkysten. Det skal erkendes, at det kan mislykkes et enkelt Aar, men i saa Henseende kan man forebygge Følgen deraf ved at forsyne Stationen tilstrækkelig. Det er jo en saa lille Besætning, der findes der, at en Forsyning for 3—4—5 Aar med de nødvendige Bednedsmidler ingen Vanskelighed volder. Hensynet til Besejlingen skal ikke afholde nogen fra at oprette en Station eller støtte Oprettelsen af en Station paa Østkysten. Men saa kommer det ærede Medlem til Omkostningerne i saa Henseende, og der ønskede han jo navnlig dette, at Regeringen tidligere i sit Forslag havde forlangt en større Bevilling og nu havde nedsat Bevillingen; det gælder navnlig Besejlingen. I Budgettet, saaledes som det blev udarbejdet i Sommer, vare vi nødt til at gøre Regning paa, at man eventuelt maatte søge at besjle Angmagalik ved et Fragskib, og

det er ganske sikkert, at skulde Besejlingen have været udført paa denne Maade, vilde den have været meget dyr; men det har vist sig, da vi fik Rekvistitionerne tilbage fra Kolonierne paa Vestkysten og saa, hvor meget der der skulde udbringes af Varer til Vestkysten, at det var muligt i Aar at udføre Besejlingen med de Skibe, som Direktoratet raadede over, saaledes at vi sendte Dampskibe derop paa to Rejser til Vestkysten, men paa den tredje udelukkende til Østkysten. Herved bliver det muligt at bringe Udgifterne ned til det, som nu er foreslaaet her. Det er altsaa en virkelig Besparelse, for saa vidt vi da komme til at udføre Besejlingen i Aar. Hvad Fremtiden angaar, har jeg allerede nævnt, hvorledes man vil ordne Besejlingen, og der er i Budgettet anført, at denne Besejling vil koste 12—14,000 Kr. Den Beregning, som man her har foretaget, er udført saaledes, at man har spurgt, hvor meget det vil koste i det hele taget at overføre alle de Varer, som skulde overføres baade til Vest- og Østkysten. Man har udregnet, hvor meget det omtrent vil koste at overføre en Kommercelæst, og derigennem beregnet, hvor meget Besejlingen af Østkysten vil koste. Denne Beregning kan have sin Berettigelse, men ganske vist er det, at hvis man vil spørge, hvor stor en Merudgift Besejlingen af Østkysten i Fremtiden vil paadrage den grønlandste Handel fremfor nu, da man kun har Vestkysten at besjle, maa Besvarelsen gives paa anden Maade. Der er med Besejlingen forbunden en Del Udgifter, som blive de samme, enten man optager Besejlingen paa Østkysten eller ej. Der er Udgifterne til aarlige Lønninger til Officererne paa Skibene og Udgifterne til Skibenes ordinære Vedligeholdelse i alt Fald for den allerførste Del, og endelig er der Udgifter til Afkrivning paa Skibenes Værdi og for Resten i øvrigt flere andre Udgifter. Det er denne Beregning, jeg har gjort i de Bilag, som nu foreligge trykt for det høje Ting, og derved er Resultatet blevet dette, at Udgifterne i Virkeligheden ikke ville fordre mere end noget over 2,000 Kr., og dertil kommer saa endda, at et ganske vist mindre Beløb vil indvindes gennem den højere Befaling, som man faar for at udhandle Varer paa vore Stationer. Det er i Virkeligheden ikke store